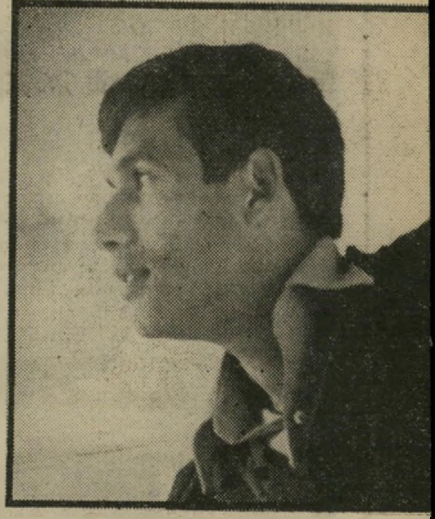

(המשך מעמוד 33)

דה שלפי ד"ר המעבד המיטרת, המופיע בתיק העדויות, ניראו צ'ארלי ועמיאל מטובים יחדיו ב-17 במארס, יום לפני ה-פשיטה המיטרתית על מועדון צברה ב-רחוב קייזר, בשעה שש בערב. למיטרת הגרמנית התברר, מתוך האזנה לשיחות הטלפון, כי כושי עומד לעזוב את גרמניה ב-28 בחודש מארס, והוא מתכוון לעבור לונדון, בדרכו לישראל. ראשי המיטרת החליטו כי אם הוא יעזוב הרי הם מאבדים את "צ'ארלי", האישה הממונה על הזמנת ההרואין לונדון ולאמסטרדם. משום כך בוצעה הפשיטה המיטרתית בדיוק ביום שבו עמד כושי לצאת את גרמניה. ברצונו וירידתו איימי נאסרו כעבור שבועיים, כאשר הגיעו לגרמניה לגבות

כושי מילת הצופן מחשידה

כסף מעמיאל, עבור שירותם בספרד. הם לא ידעו שאנשי הרשת נאסרו, כי המיטרת הגרמנית הצליחה להטיל איפול על המאסר רים.

כושי הובא בפעם הראשונה לבית המישר פט מבית הסוהר בתחילת חודש מאי 1975. בתום הדיון הוא הוצא לחצר הפנימית של בית המישפט, כבול באזיקים לדי שוטר. השניים נכנסו לניידת מיטרתית. כאשר התיישבו, ודלת הניידת הייתה עדיין פתוחה, החל השוטר לפתוח את האזיקים. כושי ניצל את ההזדמנות וניגן החוצה. לרוע מזלו הגיחה באותו רגע מכונית מיטרת נוספת וכושי נפל היישר אל זרועות ה-שוטרים.

כעונש, הועבר לתא בידוד שבו שהה שלושה שבועות. הוא חש ברע, והועבר לבית חולים מיוחד. שישה ימים שהה בבית החולים, וביום השביעי הצליח לגנוב חלוק של אחרת, פרץ את החלון המסורג של חדרו וקפץ אל הקרקע מגובה שישה מטרים. הוא נקע את רגלו. שאון הקפיצה הזעיק את השוטרים, וכיוון שצלע - לא הצליח להתחמק.

הוא הוחזר מבית החולים המיוחד לבית הכלא. למזלו, לא שלחו אותו לתא בידוד. כושי בחר לעבוד בנגריית בית הכלא. תוך שבועיים הצליח להכין לעצמו סולסלע, שאותו החביא באולם הנגרייה. מישו מבחור הגניב לו מפתח לדלת תא. כושי עבר את חומת הכלא, אך נתפס ליד גדרות התייל על ידי כלבי מיטרת גרמני.

הפעם הועבר לבית הכלא לאסירים ביטחון ניים מסוכנים ביותר, שבו שהו גם אנשי כנופיית באדרמינהוף. היה זה בית סוהר ישן, בעל כתלים עבים ודלתות ברזל כבדות.

לכל תא היו שתי דלתות הנפתחות כלפי פנים. בשעת היסגון היו מורידים שני בריחים כבדים אל תוך שתי לולאות קבר עות בדלתות.

כושי עשה את הלא יאמן. בעזרת וט ברזל דק, שאותו החזיר ברווח הזעיר שבין שתי הדלתות הצליח להרים את שני הבריחים, העליון והתחתון, ופתח את דלת התא. מסדינים קלע חבל מהמיטה פירק מקלע קטן ועליו קשר אבן עטופה במטלית. הוא השליך את האבן על החומה, והיא נתספה בגדר התייל שמעליה.

בעזרת הבל-הסדינים הצליח לטפס על החומה. לעבור חומה נוספת ולברוח לעבר יער שנמצא במרחק של כשני קילומטרים מבית הסוהר. בינתיים נתגלתה בריחתו. אותה שעה כבר הגיע כושי ליער. במירדף אחרי השתחרר 200 שוטרים. כלבי-שמירה מסוק ושיריוניות. בסופו של דבר נתפס.

זולנוע

סרטים

חופעה דמוקרטית בהחלט

1976 את הצבא הוא, מבחינות רבות, סרט מוחמק לגבי הקהל הישראלי. והר סיבה - גם אם משעמם לחזור ולשנן אותה בפעם המיידועי-כמה - היא שיטת הפצת הסרטים בארץ. זאת, משום שהסרט הצגת הבידור של ג'יין פונדה, דונאלד סאתרלנד וחבריהם ברחבי האוקיאנוס ה-שקט, לפני חמש שנים, הייתה מאד אקט טואלית או. היא תקפה בחריפות רבה את המימשל האמריקאי, וביתר ספציפיות את הנשיא ניקסון. היא נועדה להביע את סלידתו של חלק גדול מן העם ומן הצבא האמריקאי ממלחמת וייאטנאם, שאיש מהם לא חפץ בה ולא הבין מדוע היא מתחוללת; ובנוסף, באה לתקוע בעוד כמה חצוצרות מחאה שהיו אופייניות לת-קופה ההיא כמו שיחורור האשה בצבא.

דונאלד סאתרלנד "אני אוהב את התחת שלי!"

שלט כאסיפת מחאה ב"רפוק את הצבא" לא עוד מילחמה - לא עוד ביטיס באסיה!

ג'יין פונדה

"לא אניח לתחת שלי לטפוג מכות!"

קולנועי, הקשור לרפוק את הצבא: הי כוונה לעצם קיומו של מופע מסוג זה, בצורה שבה התקיים, ועם הדברים שהיו כלולים בו.

לא די להודיע. מסתבר שבשנת 1970, כאשר החלו עיתוני ארצות הברית מפרסמים כתבות שהרחיבו את הדיבור על ההתנגדות הפנימית בצבא למלחמת וייאטנאם, ועל החריגים והזועות המת-נהלים שם, התגייסו כמה אמנים וחשו שלא די להודיע, אלא מחובתם לעשות יותר מכך. הם קמו והכינו רוויז אנטי-צבאי מובהק, שבו נאמר בין השאר: "אני אוהב את התחת שלי, ולא אניח לתחת שלי לטפוג מכות בשם אחריים, ומי שזה לא מוצא

מאותו מיקרה ועד ליום בואו של עורך דין סגל לגרמניה. במשך ארבעה חודשים, הוחזק כושי בבידוד מוחלט, בבית הכלא החדש ביותר בפראנקפורט.

לפי החוק הגרמני מותר לברוח. זו אינה עבירה, כפוף לשני תנאים - אין לבצע אלימות בשעת הבריחה, ואין לגרום נזק לרכוש.

מייד עם הגיעו, התייצב סגל לפני ה-שופט ד"ר כריסטופר פורסט, נשיאת בית הדין הנשואה להודי, שופט-בדימוס, הגיש בקשה שבה ציין כי אין להעניש את כושי בבידוד, משום שגסיון-בריחה אינו מהווה עבירה.

פצצה אדירה

כך נאשמו הרשת עורכי דיין, ש"מונו להם על ידי בית המישפט. היחיד שהבריו שכרו עבורו עורכי דיין גרמני, מקומי, הוא "כושי".

עורכי הדין אינם מגלים התלהבות גדול לה בהגנתם על הנאשמים. פרקליטו של ניסים עמיאל, אחיו הנרקומן של יוסף עמיאל, אל ראש הרשת, לא שותף עם לקוחו אפילו פעם אחת במשך שמונה חודשים.

סגנו של עמיאל, הגיינלי, התלונן בבית המישפט על שעורכי הדין שלו מעולם לא דיבר עימו, עד לעצם הרגע שבו עמד הוא לפני כס המישפט. השופט הפסיקה את המישפט לרבע-שעה, כדי לתת לו זמן ל-התייעצויות.

בינתיים מהווה מיטרת של רשת "הקשר הישראלי" שיחת-היום בגרמניה, והוא מעורר מבוכה בישראל.

בשבועות הקרובים תביא המיטרת לפני בית המישפט שורת עדים מטעמה, ולאחר מכן יוגשו סלידה-הקלטה הרבים שעליהם הוקלטו כל שיחות החשודים.

באחד השלבים האלה עתידה להתחולל בארץ מהומה גדולה. יתברר פרטים מדהי-מים שאינם קשורים ישירות לעיסוקי ה-רשת בגרמניה, אך שתהיה להם השפעה של פצצה אדירה על הציבור בישראל.

עמיאל בריחה מהכלא